NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2021/1352

ze dne 6. května 2021,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o regulační technické normy, kterými se stanoví podmínky za účelem zajištění toho, aby metodika stanovující referenční hodnotu byla v souladu s požadavky na kvalitu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 ([1]), a zejména na čl. 12 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Aby byla metodika pro stanovení referenční hodnoty důkladná a spolehlivá, měla by tato metodika upřesnit povahu použitých vstupních údajů a kritérií, jež mají být použitelná za okolností, kdy množství nebo kvalita vstupních údajů klesne pod úroveň nezbytnou pro to, aby tato metodika stanovila referenční hodnotu přesně a spolehlivě, měla by podléhat posouzení vztahu mezi použitými klíčovými předpoklady a citlivostí referenční hodnoty vypočítané touto metodikou, měla by být schopna reprezentovat podkladový trh nebo ekonomickou realitu, kterou se snaží měřit, a měla by zahrnovat faktory, včetně parametrů a vstupních údajů, které jsou nejdůležitější pro měření podkladového trhu.

(2) Referenční hodnota se vypočítá pomocí vzorce nebo jiné metody výpočtu založené na podkladových hodnotách. Administrátoři mají určitou míru volného rozhodování při sestavování vzorce, při provádění nezbytného výpočtu a při určování vstupních údajů. Tato míra volného rozhodování vytváří riziko manipulace. Administrátoři by proto měli zajistit, aby byl při použití tohoto volného rozhodování zaveden vhodný kontrolní systém. Nařízení (EU) 2016/1011 uznává, že vytvoření metodiky pro stanovení referenčních hodnot může zakládat volné rozhodování každého administrátora. Je důležité, aby metodika obsahovala jasná pravidla určující, jakým způsobem a kdy je možné toto volné rozhodování uplatnit, a zejména zda je tato volnost rozhodování založena na algoritmu nebo předem definované metodice. Tato metodika by dále měla vyjasnit, za jakých okolností by se údaje o obchodech na podkladovém trhu nepovažovaly za dostatečné.

(3) Je důležité, aby administrátor mohl sestavit metodiku pro stanovení referenčních hodnot, která je odolná vůči různým tržním podmínkám a která umožňuje výpočet referenční hodnoty za nejrůznějších možných tržních okolností. Použitá metodika pro stanovení referenčních hodnot by se proto měla opírat o přiměřené a vhodné historické hodnoty této referenční hodnoty. Ze stejného důvodu, a zejména za účelem ověření výpočtu referenční hodnoty a následného vyhodnocení výkonnosti metodiky, by měla být metodika referenční hodnoty zpětně testována oproti dostupným údajům o obchodech. Toto zpětné testování by mělo být provedeno následně, a to buď za použití dalších dostupných údajů, které nebyly použity pro výpočet referenční hodnoty, nebo jiných zdrojů údajů o obchodech, nebo na základě rekonstrukce historických hodnot této referenční hodnoty. Aby bylo zajištěno, že je metodika pro stanovení referenčních hodnot ověřitelná, je důležité, aby se zpětné testování provádělo jak při každém ročním přezkumu metodiky pro stanovení referenčních hodnot, tak v závislosti na druhu referenční hodnoty buď po každé významné změně této metodiky, průběžně, nebo při prvním poskytnutí referenční hodnoty. Zjištění ze zpětného testování by se měla odrazit v metodice.

([1]) Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1.

(4) Odolnou metodiku pro stanovení referenčních hodnot by mělo být možné použít pro výpočet referenční hodnoty za nejrůznějších možných okolností, včetně napjatých podmínek na trhu. Je proto důležité, aby administrátoři posoudili dopad různých tržních podmínek na metodiku s využitím historických údajů z realizovaných napjatých podmínek na trhu a aby pro referenční hodnoty s kritickým významem byly použity hypotetické údaje pro nerealizované napjaté podmínky na trhu.

(5) Metodika pro stanovení referenčních hodnot, která je dohledatelná a ověřitelná, by měla umožňovat průběžnou kontrolu a dohled nad každým výpočtem referenční hodnoty. Dohledatelnost by měla zahrnovat dokumentaci různých kroků metodiky a měla by být základem pro ověřitelnost, která by znamenala schopnost rekonstruovat historické hodnoty dané referenční hodnoty.

(6) V souladu se zásadou proporcionality by administrátoři referenčních hodnot bez značného významu a referenčních hodnot týkajících se regulovaných údajů neměli být vystaveni nadměrné administrativní zátěži. Je proto vhodné, aby tito administrátoři měli možnost mít výjimku z určitých požadavků na kvalitu těchto referenčních hodnot. Někteří administrátoři referenční hodnoty by kromě toho měli mít možnost mít výjimku z některých požadavků týkajících se odolnosti metodiky referenční hodnoty, je-li to odůvodněné s ohledem na povahu, rozsah a složitost jejich činností, pravděpodobnost střetu zájmů, jenž vzniká mezi poskytnutím referenční hodnoty a jakýmikoli jinými činnostmi administrátora, a s ohledem na míru volného rozhodování v rámci postupu poskytování referenční hodnoty.

(7) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, jež Komisi předložil Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA).

(8) Orgán ESMA uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o radu skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([2]).

(9) Aby byl zajištěn soulad s datem použitelnosti článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2175 ([3]), kterým byl do nařízení (EU) 2016/1011 zaveden čl. 12 odst. 4 uvedeného nařízení, mělo by toto nařízení platit ode dne 1. ledna 2022,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Podmínky za účelem zajištění toho, aby byla metodika pro stanovení referenčních hodnot důkladná a spolehlivá

1. Metodika pro stanovení referenčních hodnot uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/1011:

a) je schopna reprezentovat podkladový trh nebo ekonomickou realitu, kterou se snaží měřit, a zahrnuje faktory, včetně parametrů a vstupních údajů, které jsou pro měření podkladového trhu nejdůležitější;

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

([3]) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2175 ze dne 18. prosince 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), nařízení (EU) č. 1094/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), nařízení (EU) č. 1095/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), nařízení (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, nařízení (EU) 2016/1011 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a nařízení (EU) 2015/847 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků (Úř. věst. L 334, 27.12.2019, s. 1).

b) podléhá posouzení vztahu mezi použitými klíčovými předpoklady a citlivostí referenční hodnoty vypočítané touto metodikou;

c) upřesňuje povahu vstupních údajů použitých v metodice;

d) upřesňuje kritéria, která mají být použitelná za okolností, kdy množství nebo kvalita vstupních údajů klesne pod úroveň nezbytnou pro to, aby tato metodika stanovila referenční hodnotu přesně a spolehlivě.

2. Administrátoři referenčních hodnot bez značného významu se mohou rozhodnout neuplatňovat odst. 1 písm. b), pokud jde o uvedené referenční hodnoty.

3. Administrátoři referenčních hodnot týkající se regulovaných údajů se mohou rozhodnout neuplatňovat odst. 1 písm. b) a c), pokud jde o uvedené referenční hodnoty.

Článek 2

Podmínky za účelem zajištění toho, aby metodika pro stanovení referenčních hodnot měla jasná pravidla určující, jakým způsobem a kdy lze při stanovování referenční hodnoty uplatňovat volné rozhodování

Metodika pro stanovení referenčních hodnot uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/1011 stanoví všechny následující skutečnosti:

a) krok výpočtu referenční hodnoty, při kterém se využívá volné rozhodování;

b) kritéria, která se mají použít při využití volného rozhodování;

c) vstupní údaje, které je třeba zohlednit;

d) v příslušných případech demonstrativní seznam podmínek, za kterých:

   i) se údaje o obchodech na podkladovém trhu mají považovat za nedostatečné a je nezbytné použít údaje o obchodech na souvisejících trzích;

   ii) použití metodiky nepřináší žádný výsledek a při stanovení referenční hodnoty je třeba využít volné rozhodování;

e) druh souvisejících trhů, které se mají považovat za vhodné pro účely písm. d) bodu i).

Článek 3

Podmínky za účelem zajištění toho, aby metodika pro stanovení referenčních hodnot byla přesná a důsledná, stabilní a ověřitelná, včetně příslušného zpětného testování oproti dostupným údajům o obchodech

1. Metodika pro stanovení referenčních hodnot uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/1011 obsahuje všechny tyto prvky:

a) posouzení přiměřenosti a vhodnosti historických hodnot referenční hodnoty vytvořených uvedenou metodikou;

b) spolehlivé vstupní údaje, včetně vhodné velikosti případných vzorků údajů;

2. Administrátoři referenčních hodnot zajistí, aby jakékoli zpětné testování, kterému metodika pro stanovení referenčních hodnot podléhá, proběhlo následně a vztahovalo se k příslušnému časovému horizontu.

Zpětné testování probíhá alespoň při každém ročním přezkumu metodiky pro stanovení referenčních hodnot a po případné podstatné změně této metodiky. U referenčních hodnot týkajících se regulovaných údajů se zpětné testování provádí při prvním poskytnutí referenční hodnoty. U referenčních hodnot s kritickým významem se provádí měsíční zpětné testování.

Metodika pro stanovení referenčních hodnot zahrnuje posouzení výsledků zpětného testování, včetně postupů zajišťujících identifikaci a řádné řešení systémových anomálií, na které upozornilo zpětné testování.

Článek 4

Podmínky za účelem zajištění toho, aby byla metodika pro stanovení referenčních hodnot odolná a zajišťovala, že referenční hodnotu lze vypočítat za nejrůznějších možných okolností, aniž by byla ohrožena její integrita

1. Administrátoři posoudí dopad různých tržních podmínek na metodiku pomocí historických údajů z napjatých podmínek na trhu. Pokud nejsou k dispozici žádné vhodné historické údaje, použijí administrátoři referenčních hodnot s kritickým významem hypotetické údaje představující napjaté podmínky na trhu.

2. Administrátoři použijí parametry a předpoklady v metodice k zachycení různých historických, nebo v případě administrátorů referenčních hodnot s kritickým významem, hypotetických podmínek, včetně nejvíce proměnlivých období, s nimiž se trhy setkávají, a při zohlednění různých hypotéz pro korelaci mezi podkladovými aktivy.

3. Administrátoři referenčních hodnot bez značného významu a referenčních hodnot týkajících se regulovaných údajů se mohou rozhodnout neuplatňovat odstavec 2, pokud jde o tyto hodnoty.

4. Administrátoři se mohou rozhodnout neuplatňovat některý z požadavků uvedených v odstavcích 1 a 2, a to s ohledem na následující skutečnosti:

a) povahu, rozsah a složitost poskytování referenční hodnoty;

b) pravděpodobnost střetu zájmů vznikajícího při poskytování referenční hodnoty;

c) míru volného rozhodování v rámci postupu poskytování referenční hodnoty.

Článek 5

Podmínky za účelem zajištění toho, aby metodika pro stanovení referenčních hodnot byla dohledatelná a ověřitelná

Administrátoři referenčních hodnot uchovávají zdokumentovanou auditní stopu výpočtu referenční hodnoty, včetně veškerých posouzení odolnosti metodiky a výsledků zpětného testování.

Článek 6

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2022.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. května 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN